

Szabó István És Istvánné



Ez anyám nővére, Olga a férjével, Szabó Istvánnal. Olga [1890/91--?] idősebb volt anyámnál három-négy évvel. Egyetemre járaták Pestre, ami abban az időben nagyon nagy szó volt. Tanárnak tanult -- nem tudom, hogy milyen szakos tanárnak --, és közölte a szüleivel, hogy ő nem óhajt tanári állásba menni, mert beleszeretett egy egyetemi hallgatóba, és hozzámegye feleségül, és nem is fejezte be az egyetemet. A baj csak az volt, hogy az illető keresztény volt, és egy börtönőrnek a fia. Hát rettentő nagy zúr lett belőle, de hozzáment, és a fiú állást kapott Resicabányán, Temesvárhoz közel [Resicabánya akkoriban óriási, 17 000 lakost számláló nagyközség státusú település volt Krassó-Szörény vármegyében -- ma Románia --, bányákkal és kohóművekkel. -- A szerk.]. Ott egy vasgyárban kapott állást, és odamentek. Egyetlen leánygyermekük született, és négyéves korában kiderült, hogy cukorbaja van. Akkor találták fel az inzulint, és Bécsből repülőgéppel hozattak neki inzulint. Élete végéig inzulinoznia kell magát. Mi valahogy elidegenedtünk egymástól, nem tudok róluk semmi többet.